

ZVON

ČERVENEC-SRPEN/JULY-AUGUST
2017

časopis krajaňské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Kresťanská spiritualita a mníšske hnutie

Milosrdní bratia

MV

Dnes si predstavíme hospitálnu rehoľu svätého Jána z Boha, ktorá je v našich končinách známa ako “milosrdní bratia” a bola založená v roku 1572. Najprv si povedzme niečo k osobe jej zakladateľa svätého **Jána z Boha**.

Ján bol Portugalec, ale ešte ako malé dieťa ho buď uniesli alebo sa stratil od rodičov a odvtedy sa doslova pretákal životom, najprv ako sirota, neskôr ako pastier a asi najdlhšie ako španielsky vojak na rôznych miestach. Priznám sa, že mňa samého život svätca prekvapil - nebol to priamočiary príbeh, Ján sa akoby bezcieľne pretákal životom a hoci prosil Pána aby ho viedol k tomu čo od neho chce, spoznal to až na sklonku života. Keď prežil svoje hlbšie obrátenie na istý čas zošalel a robil také tvrdé verejné pokánia, že ho aj v katolíckom Španielsku zavreli do blázinca. Tam zažil na dnešné pomery tvrdé liečebné metódy psychiatrie 16. storočia. Z duševnej choroby sa však vyliečil a našiel svoje povolanie v službe chorým a chudobným. V španielskej Granade založil z milodarov prvú nemocnicu a postupne sa k nemu pridali zapálení spoločníci a to aj lekári. Títo potom krátko po Jánovej smrti založili rehoľu na základe regule svätého Augustína, pričom milosrdní bratia skladajú okrem tradičných sľubov čistoty, chudoby a poslušnosti ešte štvrtý sľub hospitality – služby núdznym, opusteným, chorým, trpiacim a ľuďom na okraji spoločnosti.

Možno si poviete, že to je všetko pekné, no ale niečo podobné robí viacero “mimovládok“ či spolkov, asi najznámejší sú Lekári bez hraníc, ktorí odvádzajú naozaj skvelú prácu v najhorších miestach na svete. Načo na niečo také potrebujeme kresťanské rehole a načo do toho vôbec pliesť vieru, ide predsa len o zdravotnú starostlivosť. Ak chceme nájsť odpoveď na túto otázku musíme si uvedomiť širší kontext.

Milosrdní bratia ale aj iné katolícke rády podobného zamerania (je ich viacero), slúžia v prvom rade Kristovi a preto aj v každom trpiacom človeku vidia Krista. Toto je veľmi dôležitý prvok a zároveň veľký rozdiel s akýmsi moderným humanizmom, ktorý Boha odmietol a vidí len človeka a jeho potreby. Áno človek nemusí byť kresťan a ani veriť v Boha aby vedel, že je dobré pomáhať druhým ľuďom a môže to robiť po odbornej aj organizačnej stránke lepšie ako my kresťania. Problém nastáva vtedy keď na miesto Boha postavíme človeka a začneme sa mu

obrazne klaňať. Potom sa nám prevrátia hodnoty, lebo zmysel života nie je byť zdravý a nie je to ani najvyššia hodnota v živote ako si niektorí myslia. Tou je láska!

Všetci chceme byť zdraví a podľa možnosti čo najmenej v živote trpieť, no Boh nás nestvoril preto aby sme boli zdraví, ale preto aby sme Ho milovali a boli tak šťastní. A kto miluje Boha miluje aj blížneho a pomáha druhým, najmä tým, čo to najviac potrebujú. Ak poznáte evanjeliá tak viete, že náš Pán nerobil zázraky aby na seba pútal pozornosť ale väčšina zázrakov boli uzdravenia chorých, ktorí ho o to prosili. Ale Ježiš nebol ľudový liečiteľ alebo nejaký šaman, on prišiel ohlasovať radostnú zvesť (evanjelium) o Božej láske k nám a spasit' svet. Ako milujúci Boh sa však vždy zľutoval nad chorými, ktorí ho s vierou prosili o uzdravenie.

V dnešnej medicíne viac ako kedykoľvek sme my kresťania povolani svedčiť o pravde, a byť tou soľou zeme. Dnes totiž vidíme, že pokiaľ ide o zdravie ľudia sú ochotní ísť aj cez mŕtvolu a to doslova. Eutanázia je vykresľovaná v niektorých krajinách ako prejav ľudskosti, veď načo by mal človek zbytočne trpieť? Ako keby život trpiaceho už nemal hodnotu a nezasluhoval si úctu len preto, že trpí. A ako keby prejavom takejto ľudskosti bolo trpiaceho zabiť, či už na jeho želanie, alebo želanie jeho najbližších. Alebo keď si pozrieme štatistiky o potratoch, že plody s diagnostikovaným downovým syndrómom počas tehotenstva sú vo veľkej väčšine usmrtené. Dokonca v takýchto prípadoch je v mnohých krajinách vrátane Slovenska predĺžená lehota na potrat. Ako keby len zdraví ľudia mali právo na život. Chápem, že to nie je ľahké sa rozhodnúť prijať postihnuté dieťa, ale netvárame sa aspoň, že je to prejav ľudskosti rodičov takéto dieťa zabiť s argumentom, že veď čo by malo zo života také postihnuté. Človek nie je Boh a nemá právo rozhodovať o živote a smrti.

Kresťanské spoločenstvá ako milosrdní bratia majú dnes príležitosť byť tou soľou zeme a pomáhať chorým ako kresťania, vedomí si toho, že človek nie je len telo. Na záver ešte spomeniem osobnú skúsenosť, ktorú som mal s milosrdnými bratmi. Keď som istý čas býval v rakúskej Viedni, nemal som zdravotné poistenie a tak som chodil k lekárovi do nemocnice milosrdných bratov. Kvalitne a s úctou tam ošetrovali ľudí aj zdarma bez

ohľadu na to, že nemali zdravotné poistenie. Vtedy mi to pomohlo a som im za to vďačný.

Dobový pohľad na nemocnici Milosrdných bratří ve Vídni

ČESKÝ JAZYK NEPATŘIL k mým oblíbeným předmětům. Snažil jsem se, jak jenom jsem mohl, ale všechna ta složitá pravidla se mně do mé hlavy dostávala velmi ztěžka. Po ukončení základních studií jsem se tímto „okrajovým“ problémem už nezabýval. V práci jsem nemusel psát žádné slohovky a dopisy jsem psal jenom z mé povinné vojenské služby. Po přihlášení na teologickou fakultu do Litoměřic, se ale opět objevil problém s formulováním psaného slova.

Tehdy jsme měli vyučování latiny od prvního až do posledního páteho ročníku. Řekl jsem si tehdy v duchu, ne nějak vážně, ale když už jsem na štíru s vlastním mateřským jazykem, co tak využít tento čas a pořádně se naučit latinu. Dřel jsem slovíčka, snažil jsem se číst. Dalším povzbuzením do rvaní se s cizím jazykem byla naše výborná profesorka latiny Markéta Korontályová. Léta v semináři utíkala a tehdy jsem poznal, že prostě jazyková múza nad mojí kolébkou nestála.

A přece jenom se mi v životě naskytla další příležitost naučit se dobře cizí jazyk. S velkou vervou jsem se pustil do studia angličtiny. Nemusel jsem chodit daleko. Byl jsem ustanoven knězem pro krajany v New Yorku. Bydlel jsem na faře, kde nikdo neuměl česky. Ale ouvej, když jsem přišel do USA, už mně nebylo dvacet, prostě jak už jsem řekl, ty jazykové múzy nějak chyběly při mém narození. Ano, je pravda, domluví se, musím kázat a řešit problémy, ale k preciznosti to má ještě hodně daleko.

Tak když se to nepovedlo s češtinou, latinou, a ani s angličtinou, dostal jsem takový nápad. Co se tak naučit jazyk, kterým mluvil náš Pán a Vykupitel Ježíš Kristus. Stejně si pamatuji na profesora hebrejštiny, který nám tvrdil, že v nebi se bude mluvit hebrejsky, a tudíž je na místě tento jazyk ovládat. Ale asi to používal jenom jako jakousi návnadu, abychom tomuto nesrozumitelnému orientálnímu jazyku věnovali aspoň malou pozornost.

V této souvislosti jsem si vzpomněl na jednu příhodu, která se odehrála při mši svaté v Texasu. Bylo to krátce po druhém vatikánském koncilu. Pan farář vysvětloval přítomným věřícím, že od nynějška bude mše svatá v angličtině. Jeden staříčkový farmář se zvedl a říká: „Když byla latina dobrá pro Ježíše Krista, proč není dobrá pro nás?“ Ježíš Kristus jako člověk neměl o latině ani páru. Jeho první mši svatou, kterou slavil s apoštolý, slavil v rodné řeči a to byla hebrejšтина (aramejšтина).

Ale co mám teď na mysli, mojí milí, není ani tak jazyk, kterým se formulují slova a popřípadě se to dá na papír. Já mám teď na mysli jazyk, kterým Ježíš zcela ovládl mnohá lidská srdce. Jazyk lásky, porozumění, jazyk smíření, jazyk odpuštění. Ježíš mluvil jazykem, který dával naději i tomu největšímu hříšníkovi. Moji milí čtenáři, to by byl můj poslední pokus naučit se dobře „nějakému“ jazyku...

*Přeji Vám hezké čtení,
Fr. Antonín*

BYL JEDNOU JEDEN zahradník, jemuž se podařilo vypěstovat obrovitou mrkev. Odnosl ji proto svému králi a pravil: “Můj pane, tohle je největší mrkev, jakou se mi podařilo kdy vypěstovat, a nejspíš už větší nikdy ani nevypěstují. Proto bych ti ji chtěl na znamení své lásky a úcty k tobě darovat.” Král byl pohnut, neboť viděl, že mužovo srdce je upřímné. A tak, když se zahradník obrátil k odchodu, zavolal na něho: “Počkej! Vidím, že jsi na své půdě zjevně dobrým hospodářem. Mám rozsáhlý pozemek hned vedle tvého a chtěl bych ti ho věnovat, darovat ti ho, abys mohl zahradničit na obou. “Zahradníka to překvapilo i potěšilo, a tak odcházel domů s velkou radostí. Na králově dvoře však působil jeden šlechtic, který to všechno vyslechl. Řekl si: “Hleďme! Když jsi dostal tohle za mrkev - co dostanu, když dám králi něco lepšího?” Následujícího dne přestoupil šlechtic před krále a vedl za uzdu krásného černého hřebce. Hluboce s uklonil a pravil: “Můj pane, věnuji se chovu koní, a tohle je nejlepší kůň, jakého se mi kdy podařilo vyšlechtit, a nejspíš už lepšího nikdy nevyšlechtím. Chtěl bych ti jej proto na znamení své lásky a úcty k tobě darovat. “Král však viděl neupřímnost v jeho srdci, poděkoval, vzal si koně a šlechtici naznačil, že může odejít. Šlechtic byl zcela vyveden z míry, a tak mu král řekl: “Dovol, abych ti to objasnil. Zahradník věnoval mrkev mně, ale tys dal koně sobě.”

SVĚTOVÉ SPOLEČENSTVÍ REFORMOVANÝCH CÍRKVÍ,

kteře sduřuje 80 milionů křesťanů, se 5. července 2017 samostatným dokumentem připojí k deklaraci o ospravedlnění, podepsané v roce 1999 katolíky a luterány. Událost proběhne ve Wittenbergu v roce, kdy si křesťané na celém světě připomínají 500. výročí reformace.

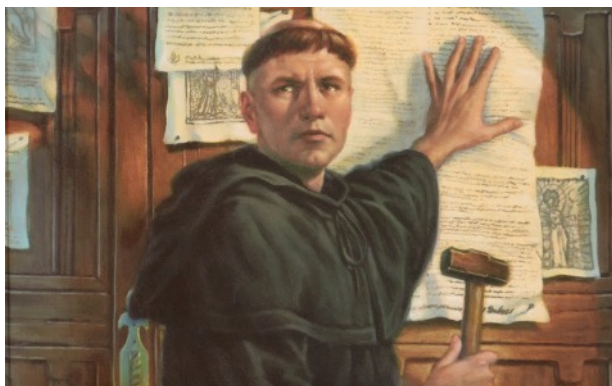
Teologická nauka o ospravedlnění dlouhou dobu rozdělovala katolickou a reformované církve. Po letech dialogu podepsala v letech 1998 a 1999 Světová luterská federace a katolická církev Společnou deklaraci k nauce o ospravedlnění, v níž se shodují na „společném chápání našeho ospravedlnění Boží milostí skřze víru v Ježíše Krista“. Událost je pokládána za významný milník na cestě k jednotě církví.

Ve středu 5. července 2017 se ve městě Wittenberg, jež je pokládáno za kolébkku reformace, k deklaraci připojí samostatným dokumentem Světové společenství reformovaných církví. Již v roce 2006 vyjádřila Světová metodistická rada „základní doktrinální souhlas“ s deklarací o ospravedlnění, vloni pak anglikánská rada „uvítala a potvrdila podstatu“ dokumentu.

Světová rada reformovaných církví se připojí vlastním textem, který zdůrazní propojení mezi ospravedlněním a spravedlností, jež má být přínosem pro budoucí ekumenický dialog.

Při události, která se uskuteční v Městském kostele Panny Marie, podepíše rada také dohodu se Světovou luterskou federací, která zmíni tragédii rozdělení církví a zaváže se k dalšímu pokračování na cestě k jednotě.

Světové společenství reformovaných církví sduřuje více než 225 církví, k nimž se hlásí 80 milionů věřících. Jeho členem je také Českobratská církev evangelická.

31. října 1517 vyvěsil
Martin Luther
ve Wittenbergu 95 teží
určených pro
akademickou diskusi.

Papež František o Medjugorje

Během sobotního zpátečního letu (13. května) z Fatimy odpovídal papež František na dotazy novinářů.

Mimmo Muolo (deník Avvenire): *Dobrý večer, Svatosti! Položím Vám otázku jménem italské skupiny. Ve Fatimě jsme byli spolu s vámi svědky velké lidové víry. Tatáž víra je patrná i na jiných poutních místech, například v Medjugorje. Co si myslíte o tamějších zjeveních, pokud to byla zjevení, a o náboženské horlivosti, kterou vzbudila, v souvislosti s vaším rozhodnutím jmenovat biskupa svým delegátem pro pastorační aspekty?*

„Všechna zjevení či domnělá zjevení patří do soukromé sféry. Nejsou součástí veřejného a řádného učitelského úřadu církve. Co se týká Medjugorje, byla vytvořena komise, které předsedal kardinál Ruini. Jmenoval ji Benedikt XVI. Já jsem koncem roku 2013 či na začátku roku 2014 obdržel od kardinála Ruiniho výslednou zprávu. Byla to komise výborných teologů, biskupů, kardinálů. Opravdu výborných. Ruiniho zpráva je velmi, velmi dobrá.

Potom se na Kongregaci pro nauku víry vyskytly nějaké pochybnosti a kongregace usoudila, že by bylo dobré projednat veškerou tuto dokumentaci všemi členy a poradci této kongregace, včetně věcí, které se zdály být s Ruiniho zprávou v rozporu. Byl jsem o tom informován, vzpomínám si, že byla sobota večer, pozdě večer. Nezdálo se mi to správné. Připadalo mi, jako by se tím Ruiniho zpráva dávala do dražby – promiňte mi to slovo. Ruiniho zpráva byla udělána velmi dobře. V neděli ráno dostal prefekt Kongregace pro nauku víry ode mne dopis, ve kterém jsem jej žádal, aby namísto projednávání v plénu Kongregace předložili všechny názory rovnou mně. Tyto názory byly prostudovány a všechny zdůrazňují hutnost Ruiniho zprávy.

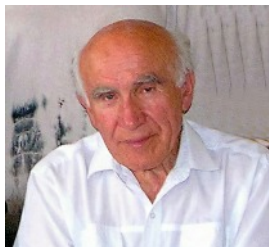
Zásadně je třeba rozlišit tři věci. Ohledně prvních zjevení, když byli ‚vizionáři‘ mladí, zpráva víceméně říká, že mají být nadále zkoumána. Ohledně domnělých nynějších zjevení vyjadřuje zpráva pochybnosti. Já osobně jsem ještě ‚horší‘. Preferuji Pannu Marii matku, naši matku, a nikoli Pannu Marii jako šéfkou telegrafického úřadu, která denně v tu a v tu hodinu posílá nějaký vzkaz... to není Ježíšova maminka.

Tato domnělá zjevení nemají takovou hodnotu. Říkám to jako osobní názor. Kdo si myslí, že Panna Maria říká: ‚Zítřka přijďte v tu v tu hodinu a vzkáží něco tomu a tomu vizionáři...‘ – Ne... Ruiniho zpráva rozlišuje tato dvě zjevení.

A za třetí, pravým a vlastním jádrem této zprávy je duchovní rozměr, pastorační rozměr. Lidé tam přicházejí a obracejí se, setkávají se s Bohem, který mění život... Na to neexistuje nějaká kouzelná hůlka a tento duchovně-pastorační rozměr je nepopíratelný. Aby se nyní věci prohlédly se všemi těmito údaji – včetně odpovědí, které mi zaslali teologové – byl jmenován zmíněný biskup, který je velmi dobrý a zkušený, aby se podíval, jak je tomu s pastorační stránkou věci. A nakonec bude řečeno nějaké slovo.“

*poutní místo Medjugorie -
bývalá Jugoslávie, dnes stát Bosna a Hercegovina*

10. června v 11.20 ráno dotlouklo srdce mého otce **Antonína Kocurka**. Zemřel doma v přítomnosti mé maminky a dvou sester - Marie a Anděly. Já jsem byl spojen v modlitbách tady v New Yorku. Nejstarší sestra Hana se modlila v Německu. Rozloučení se zemřelým se konalo po mši svaté, kterou jsme slavili v kostele sv. Máří Magdalény na Hovězí. Tatínek se dožil krásného věku 91 let. Byl oporou pro moji maminku a dobrým otcem pro mne a mé tři sestry. Děkuji z celého srdce Bohu za mého pozemského otce. Odpočínutí věčné dej mu, Pane, a světlo věčné ať mu svítí. Děkuji Vám všem za projevenou soustrast a za Vaše modlitby. *Fr. Antonín*

Návštěva z České Lípy

Our Lady of Mount Carmel, zkratka OLMC - a už nemusíte dělat skoro nic. Google vyhledávač vám doplní adresu a sednete na subway, nebo pokud máte auto, do auta. A je to... Jenomže v případě naší diecéze je tu menší zádrhel. OLMC je kostel jak v Brooklynu, tak v Astorii - to je ten náš. Naši přátelé z České Lípy bohužel dojeli do Brooklynu a čekali na začátek mše svaté. Shodou okolností tam probíhala instalace nového pana faráře, bylo tam plno hostů a tak se ani nikdo nepodivoval, že tam bude vystupovat dětský sbor až z daleké České Lípy, ČR. Nakonec se všechno vysvětlilo. Sbor sice na mši svaté v Astorii nezpíval, ale po mši svaté jsme chvíli počkali a ještě před polednem jsme se zaposlouchali do krásných lidových a duchovních písní. Děkuji mnohokrát panu dirigentovi a vedoucímu sboru Petru Novákovi za hezký zážitek. Celému souboru přeji hodně úspěchů a radost z hudby.

Fr. Antonín

Blahopřejeme:

Pan **Alexandr Dolinay** se dožívá 4. července 70 let . Za celou krajanskou rodinu mu přeji hodně zdraví, nezávislosti na různých malých a nepotřebných věcech a radost s víry, kterou nám dává náš dobrých Bůh. Děkuji Vám za podporu našeho časopisu Zvon.

Fr. Antonín

31. května papež František při generální audienci přijal delegaci českých poutníků a poželhal obraz Panny Marie Lidické českého malíře Zdirada Čecha. Obraz, který bude trvale vystavený v Římě, přivezla česká delegace k 75. výročí vyhlazení Lidic nacisty. V delegaci jsou i dvě ženy, které tuto tragédii přežily.

10. června teprve podruhé ve své historii zažila farnost Horní Police "kardinálskou" návštěvu. Do obce zavítal pražský arcibiskup Dominik Duka. Symbolicky se tak stalo v den výročí vyhlazení Lidic, s nimiž Horní Polici pojí jméno Anny Marie Františky velkovévodkyně Toskánské, která byla donátorkou jak v Horní Polici, tak nacisty zbořeného lidického kostela sv. Martina.

12. června katolickým klášterům v Sofii (Bulharsko) byl odmítnut náboženský statut. Píše to apoštolský exarcha Sofie Mons. Christo Proykov.

15. června v 91 letech v Praze zemřel akademický sochař Olbram Zoubek. Zoubek vytvořil mimo jiné památník obětem komunismu na pražském Újezdě. Do povědomí široké veřejnosti se zapsal tím, že v roce 1969 sňal posmrtnou masku Jana Palacha, který se upálil na protest proti invazi vojsk Varšavské smlouvy.

18. června 18. června 1967 vydal papež Pavel VI. list, kterým stanovil pravidla pro obnovu trvalého jáhenství v církvi. V následujícím roce bylo v Kolíně nad Rýnem vysvěceno prvních pět mužů na jáhny. Obnovila se tak služba v církvi, která byla výrazně přítomná až do 5. století, postupně však upadala, až se stala jen jakýmsi předstupněm kněžství. Dnes po celém světě působí již více než 40 tisíc trvalých jáhnů, kteří hlásají Boží slovo, slouží při liturgii a pomáhají potřebným.

21. června v Súdánu probíhá od roku 2013 občanská válka, země upadá do zoufalství. Papež František stále doufá, že bude moci zemi osobně navštívit. Jelikož to však současné podmínky neumožňují, podpoří alespoň několik zdravotnických, vzdělávacích a zemědělských projektů v zemi. Pomoc nazvanou Papež pro Súdán představil na tiskové konferenci předseda vatikánského Dikasteria pro službu integrálnímu lidskému rozvoji kardinál Peter Kodwi Appiah Turkson.

21. června kardinál Joseph Zen Ze-kion SDB, emeritní hongkongský biskup (85) navštívil v uplynulých dnech Prahu. Někdejší člen papežské komise pro otázky čínské církve je na cestě po Evropě, aby přitáhl pozornost k situaci čínských katolíků.

Blahopřejeme k narozeninám

v **měsíci červenci a srpnu**: Šárka Elahi 2. července, Tonka Habek 4. července, **Alexandr Dolinay 4. července**, Alfons Broz 9. července, Dagmar Žalmanová 10. července, Matthew Reynolds 12. července, Anna Hlavatá 13. července, Georgia Chamberlain 14. července, Emma Wartownik 15. července, Petr Bunža 8. července, Věra Rychecká 20. července, Pavel Weirich 22. července, Růžena Bunžová 23. července, Kristýna Hnízdová - Giancola 28. července, Vladimír Janek 29. července.

Heda Krátká 1. srpna, Michelangelo Krupka Janík 4. srpna, Frank Křenčík 5. srpna, Šárka r. Králová 8. srpna, Rullie Anne Suda 8. srpna, Jakub Hnízda 12. srpna, Miloš Petr 16. srpna, Bohumil Halka 17. srpna, Petr Křenčík 18. srpna, Šimon Jarda Nehybka 18. srpna, Veronika Sikorjak 24. srpna.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

v **minulém období přispěli**: Alena Kanka, Pat a Ed Babor, Thomas Kremr, Czech Catholic Union, Růžena Bunžová, Věra Kolasa

úmysly mší svatých v měsíci červenci a srpnu 2017

datum	úmysl	dárce
2. července	Za rodičov Krupkových a Flamíkových	rodina Krupkova
9. července	Za krajanskou rodinu	
16.července	Za + Arcibiskupa Daniela Kučeru emeritního kaplana CCU	Czech Cath. Union
23.července	Na poděkování Pánu Bohu za dar života a za uzdravení pro syna Petra	Růžena Bunžová
30.července	Za krajanskou rodinu	
6. srpna	Na poděkování za dar života	manželé Vraštiakovi
12. srpna	Za rodinu Stránských	Blažena Stránská
13. srpna	Za + Miroslava Kašpara	Elen Samek
17. srpna	Za + Dr. Barboru Podoskou	manželé Sádlíkovi
20. srpna	Na poděkování za dar víry	Michal Krška
24. srpna	Za + švagra Tibora Havlíka	rodina Krupkova
27. srpna	Za krajanskou rodinu	

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.slovenskykostol.com>

Archbishop Kucera was born May 7, 1923, to Joseph and Lillian (Petrzelka) Kucera of Chicago. He attended St. Procopius College in Lisle, IL and was professed a Benedictine monk on June 16, 1944. He completed his theological training at St. Procopius Seminary, and was ordained to the priesthood on May 26, 1949. He earned masters and doctoral degrees from the Catholic University of America in Washington, D.C., and held several positions in addition to teaching at St. Procopius College. In 1959, at the age of 36, he was named the youngest president of St. Procopius College, Lisle, IL.

He was elected abbot of St. Procopius Abbey in 1964, and in 1971, was called again to be president of the college, now renamed Illinois Benedictine College. He remained in that position until 1976. In 1977, he was ordained auxiliary bishop of the diocese of Joliet, IL. He was named bishop of Salina, KS, in March of 1980 and served there until 1984, when he was appointed archbishop of Dubuque. He welcomed Archbishop Jerome G. Hanus, OSB, as coadjutor in

August of 1994 and retired in October of 1995.

His episcopacy in Dubuque is marked, in part, by expansion in services for youth formation, communications, hispanic ministry and advocacy for public policies that respect the life and dignity of the human person. Additionally, he established an educational development fund for promoting Catholic education and faith formation, which later bore his name.

Archbishop Kucera also served on several committees of the United States Conference of Catholic Bishops, and was elected treasurer of the Conference from 1987-1990 and 1992-1993. From 1992 – 1996 he was the Grand Prior of the Northern Lieutenancy of the Equestrian Order of the Holy Sepulchre of Jerusalem. Archbishop Daniel W. Kucera, OSB, died May 30, 2017, at Stonehill Care Center in Dubuque, Iowa. He was 94 years old. He is survived by one brother, Father Edward Kucera, OSB of Lisle, IL.